

Nghị luận trang phục và văn hóa - Ngữ văn 8**Dàn ý Nghị luận trang phục và văn hóa****I/Mở bài**

- Dẫn dắt vào đề: Cái răng cái tóc là gốc con người (trích dân ca dao tục ngữ)
- Nêu ví dụ: Trang phục thể hiện văn hóa (VH) của mỗi cá nhân là 1 điều cần lưu tâm

II/Thân bài**1. Trang phục là gì? VH là gì?**

- Trang phục là cách ăn mặc bao gồm quần áo, vật dụng đi kèm và trang sức. Là vẻ bề ngoài của con người

VD: Có người ăn mặc gọn gàng, có người lôi thôi, có người cầu kì, có người đơn giản

- VH không đồng nghĩa với trình độ học vấn mà là khả năng ứng xử với cộng đồng hợp với những quy tắc và chuẩn mực đạo đức nói chung của xã hội

VD: Người có VH luôn cư xử đúng mực, tôn trọng mình và tôn trọng mọi người dù trong bất kỳ hoàn cảnh nào, người vô VH là người sẵn sàng chà đạp lên những chuẩn mực đạo đức không phù hợp với quy định của xã hội

2. Mối quan hệ giữa trang phục và VH

- Trang phục sẽ thể hiện trình độ VH hoặc cho thấy người đó có VH không.
- Vì trang phục là tiếng nói thầm lặng thể hiện người đó là ai, có tính cách gì, trình độ thẩm mỹ như thế nào

3. Chúng ta phải làm gì?

- Ăn mặc phù hợp với môi trường, hoàn cảnh, lứa tuổi.

Dàn ý Nghị luận Trang phục và văn hóa mẫu 2**Mở bài:**

Người xưa có câu: “Người đẹp vì lụa, lúa tốt vì phân”. Trang phục là một người bạn đồng hành gắn bó với chúng ta. Chúng không chỉ để che chở sưởi ấm mà còn thể hiện nhu cầu thẩm mỹ của mỗi cá nhân. Do đó việc lựa chọn trang phục sao cho phù hợp với hoàn cảnh, thời tiết. là quan trọng hơn hết.

Thân bài:

Ý nghĩa việc lựa chọn trang phục - Có thể nhận biết được nghề nghiệp, thị hiếu thẩm mỹ của mỗi người.

- Góp phần thể hiện nhân cách con người. - Giúp ta tự tin và thành công hơn trong các cuộc giao tiếp. Nhận định về trang phục đẹp -Việc lựa chọn trang phục hết sức quan trọng. - Trang phục đẹp là trang phục không cầu kì, tuy đơn giản nhưng màu sắc hài hoà, phù hợp với đối tượng, khung cảnh và tùy trường hợp giao tiếp . - Trang phục thể hiện tính cách: + Trang phục đơn giản ? Người giản dị, không cầu kì. + Trang phục hợp thời trang, có sự chăm chút ? Người thích làm đẹp, quan tâm đến hình thức bên ngoài. Quan điểm về đồng phục học sinh - Tôn thêm nét đẹp tuổi học trò, đảm bảo tính nghiêm túc, tránh được kiểu ăn mặc kệch cỡm, lò lằng không phù hợp với lứa tuổi ở trường học.

- Xoá bỏ sự ngăn cách và mặc cảm về giàu nghèo giữa các học sinh trong cùng trường, cùng lớp . - Học sinh xây dựng ý thức giữ gìn truyền thống, lòng tự hào về truyền thống nhà trường. Về đồng phục áo dài của nữ sinh -Thể hiện nét duyên dáng của nữ sinh - Không gì đẹp mắt cho bằng khi mỗi sáng từng nhóm nữ sinh tung tăng với chiếc áo dài thướt tha đến trường - Đem lại nét đẹp

Nghị luận về trang phục và văn hóa - Mẫu 1

Cuộc sống ngày càng phát triển, yêu cầu về cái đẹp trong mắt con người lại càng được nâng cao hơn. Đẹp không chỉ thể hiện ở khuôn mặt, nụ cười, hàm răng, mái tóc, mà còn cả ở trong cách ăn mặc, trong trang phục thường ngày, và cả trong lối sống, cách ứng xử, cách giao tiếp, văn hóa. Vậy trang phục và văn hóa liệu có mối tương quan nào với nhau trong xã hội ngày nay hay không?

Như cha ông ta ngày xưa từng khuyên dạy con cháu rằng: “Cái răng cái tóc là góc con người” hay “Người đẹp vì lụa, lúa tốt vì phân”, đó chẳng phải là lời khuyên bảo, muốn con cháu chúng ta phải biết lựa chọn cách ăn mặc, cách ứng xử cho phù hợp hay sao? Một trang phục đẹp tôn lên không chỉ tôn lên thẩm mỹ của người mặc, mà còn giúp cho người đối diện có thể đánh giá được một phần nào đó văn hóa của một con người.

Trang phục vốn chỉ những thứ chúng ta mặc lên người mỗi ngày. Đó có thể là một chiếc váy, một bộ quần áo thể thao, một bộ quần áo dài, một chiếc mũ, một đôi giày, ... Trang phục được sử dụng cho mục đích cao cả nhất là giúp con người bảo

vệ thân thể của mình. Không những vậy, ngày nay, chọn trang phục phù hợp còn giúp thể hiện khả năng thẩm mỹ của người mặc. Những trang phục phù hợp với văn hóa, với hoàn cảnh thì được gọi là những trang phục đẹp. Trang phục đẹp sẽ tôn vinh lên con người cũng như tôn vinh phần nào đó lối sống, phong cách của con người đó. Còn về văn hóa, ta hiểu đó là bao hàm của cách sống, bao gồm nhiều mặt trong cuộc sống của con người, trong đó có trình độ học vấn, trang phục, lối sống, văn hóa ứng xử ... Văn hóa không chỉ thể hiện ở một khía cạnh mà nó còn mở rộng liên hệ tới nhiều vấn đề trong cuộc sống của một con người, và đôi khi còn liên quan tới cả khía cạnh tâm linh và tôn giáo nữa. Vậy nên, có thể nói, để đánh giá một con người, không chỉ dựa vào mức độ nhận thức, trình độ văn hóa mà còn cả khía cạnh ăn mặc, trang phục của người đó nữa.

Khi tiếp xúc với một người, ấn tượng đầu tiên chúng ta bắt gặp, để lại sâu sắc trong lòng chúng ta nhất phải nói tới trang phục. Một trang phục lịch sự, gọn gàng, bắt mắt sẽ giúp chúng ta để lại một thiện cảm không nhỏ trong mắt người đối diện. Từ đó có thể thấy rằng, trang phục cũng góp một phần không nhỏ tạo nên những dấu ấn đầu tiên đối với mỗi người. Tiếp xúc với một người khác, chúng ta không chỉ để ý đến thái độ, đến cảm xúc của người đó, ta cũng sẽ để ý đến trang phục. Nếu trang phục vừa toát lên thần thái, lại lịch sự, trang nhã, chắc hẳn hứng thú nói chuyện với người đó chẳng nhiều thêm một chút hay sao? Chúng ta cũng sẽ có những nhận xét rằng đó là một con người thân thiện và có văn hóa. Ngược lại, bắt gặp ở đối diện chúng ta một người với cách ăn mặc lố lăng, phản cảm, liệu chúng ta có thể đánh giá đó là một con người tốt đẹp được hay không?

Văn hóa và trang phục, đây là hai khía cạnh tưởng chừng như chẳng có chút liên quan nào trong cuộc sống của chúng ta, vậy mà chúng lại có những liên quan mật thiết mà không phải ai cũng có thể hiểu hết được. Trang phục là người đồng hành của ta mỗi ngày, là ấn tượng đầu tiên khi tiếp xúc với người khác. Cũng có thể, người ta sẽ đánh giá chúng ta qua cách mà chúng ta ăn mặc, cách chúng ta nói chuyện với người khác. Một trang phục có văn hóa là một trang phục không chỉ thể hiện tính thẩm mỹ của người mặc mà còn phải lịch sự, phù hợp với hoàn cảnh cũng như độ tuổi của người mặc. Chúng ta không thể nói một học sinh ăn mặc theo phong cách của một người trưởng thành là văn hóa được dù học sinh đó là một người có giáo dục. Bởi lối ăn mặc đó không phù hợp với độ tuổi cũng như hoàn cảnh của thiếu niên. Vậy nên có thể nói rằng, trang phục cũng góp phần tạo nên một phần văn hóa trong cuộc sống mỗi ngày.

Thế nhưng, ở mỗi thời kì, trang phục được lựa chọn lại mang những yếu tố, những đặc điểm khác nhau, tùy theo văn hóa của mỗi thời đại. Nếu như áo tứ thân, áo bà ba ngày xưa được coi là những bộ trang phục không chỉ mang nét truyền thống mà còn thể hiện văn hóa khách quan của từng vùng miền. Mặc những bộ trang phục ấy, không chỉ tôn lên được vẻ đẹp trong phong tục mà còn toát lên được văn hóa trong lối ứng xử dù lúc ấy chúng ta còn chưa được văn minh, tân tiến như bây giờ. Ngày nay, xã hội phát triển, áo tứ thân, áo bà ba không còn là những trang phục phổ biến, chúng ta yêu cầu những bộ trang phục đẹp hơn, gọn gàng, thanh thoát và năng động hơn. Thế nhưng không phải vì thế mà thời trang của những trang phục phản cảm, thiếu tinh tế lên ngôi! Chúng ta tiếp nhận cái mới nhưng luôn phải lưu ý rằng thời trang, trang phục chúng ta mặc sẽ biểu thị cho văn hóa của chúng ta. Một chiếc áo dài vẫn sẽ là một nét đẹp truyền thống không thể thiếu. Một dân tộc có văn hóa mới là một dân tộc mạnh được.

Thế nhưng, liệu chúng ta có thể nói rằng, quần áo, trang phục có thể nói lên hết được văn hóa của một con người hay không? Điều này có lẽ là không? Bởi vì văn hóa của một con người được đánh giá trên nhiều khía cạnh khác nhau, không chỉ ở trang phục, mà còn ở thái độ, cách sống, lối làm việc,... Thế nhưng, không thể phủ nhận rằng, thông qua cách ăn mặc mà chúng ta có thể đánh giá được rất nhiều từ ánh nhìn đầu tiên với một con người. Chúng ta không thể nói rằng, một người ăn mặc xấu thì luôn làm những việc không tốt được. Ăn mặc thể hiện văn hóa của người mặc, nhưng cũng đừng trở thành những kẻ chủ quan, “xem mặt mà bắt hình dong”, đánh giá thiếu chính xác về một con người. Có nhà bác học nào đó đã nói rằng: “Những thiên tài thường là những kẻ lập dị”, chính thế nên đôi khi chúng ta phải tiếp cận sâu một con người mới có thể hiểu hết được con người đó, chứ không nên chỉ đánh giá qua bề ngoài qua trang phục.

Trong dòng chảy lịch sử của thế giới, chúng ta đã gặp không ít những người có lối sống, phong cách sống hoàn toàn phù hợp với ấn tượng đầu tiên mà ta gặp khi nhìn người đó qua cách ăn mặc, trang phục. Chúng ta có thể nhận ra ngay Hồ Chí Minh vĩ đại, cả một đời cống hiến cho sự nghiệp cứu nước của dân tộc Việt Nam. Từ ánh nhìn đầu tiên ta bắt gặp bộ quần áo kaki đã bạc, đã sờn, một sự giản dị đến mộc mạc, chân phương nhất của một vị Chủ tịch nước, ta đã cảm nhận được ở Bác một sự dung dị, một trí tuệ không tầm thường. Thế đó, chỉ bằng cách nhìn qua trang phục thôi, chúng ta có thể nhận ngay ra văn hóa của một người, sự thiện cảm cũng như lối sống của người đó. Ngược lại, chúng ta cũng có thể bắt gặp những con người

mang trên mình những bộ cánh hàng hiệu, đắt đỏ hàng trăm hàng triệu đồng nhưng lại không nỡ bỏ ra vài chục ngàn cho một kẻ ăn xin nghèo đói. Chúng ta có thể bắt gặp những kẻ khoác trên người bộ lông thú sặc sỡ mà không biết được bao con vật đã bị chết, bị giết bởi sự thỏa mãn giàu sang của họ. Nhưng chúng ta không thể đoán biết được, như ông bà ta nói “Xem mặt mà bắt hình dong” để đánh giá một con người. Chúng ta biết tới một cô ca sỹ người Mỹ - Lady Gaga, một kiểu người lập dị, không thể gây thiện cảm với lối ăn mặc khác người, đôi khi là phản cảm, khó ưa, thế nhưng đằng sau đó, ai biết cô là người đã bỏ hàng triệu đô để làm từ thiện, làm ơn cho người người nghèo đói, cho trẻ em vô gia cư. Thế đấy, trang phục phản ánh văn hóa của con người nhưng không phải là tất cả.

Đề dung hòa văn hóa và trang phục tưởng chừng như vô cùng khó khăn, nhưng hoàn toàn không phải vậy. Chỉ một chút tinh tế thôi chúng ta đã có thể tạo nên cho mình một bộ trang phục đẹp, thể hiện tính cách, văn hóa của mình. Một học sinh thì nên sử dụng đồng phục làm trang phục chính của mình. Bởi đó không chỉ phù hợp với lứa tuổi học sinh mà còn phù hợp với văn hóa, với hoàn cảnh nữa. Ăn mặc đẹp không phải khoác lên người những bộ cánh hàng hiệu, bộ trang sức đắt tiền mà cái đẹp là từ trong lối sống, trong tâm hồn, và trong cách ứng xử. Chỉ cần trang phục đơn giản thôi cũng đã thể hiện văn hóa của học sinh rồi. Chúng ta cũng có thể thấy, các học sinh phổ thông với chiếc áo dài trắng tinh trong những buổi tới trường. Đó cũng là một trang phục đẹp, phù hợp và thể hiện văn hóa của họ. Trang phục đẹp tức là trang phục lịch sự, phù hợp với hoàn cảnh, với túi tiền của bản thân, không phải trang phục đắt tiền mới làm nên văn hóa của các bạn. Đừng trở thành nạn nhân của những xu hướng thời trang, và cũng đừng trở thành một kẻ lập dị, thiếu văn hóa, không có ý thức khi khoác lên mình những bộ trang phục dị hợm, xấu xí, phản cảm.

Muốn được ăn mặc đẹp, muốn trở nên sành điệu tinh tế trong mắt mọi người là điều mà ai cũng hướng tới. Nhưng cái đẹp trong cách ăn mặc, trong trang phục phải luôn đi kèm với văn hóa, phải kèm với sự lịch sự, ứng xử văn minh. Trang phục đẹp sẽ giúp tạo nên ấn tượng về văn hóa tốt. Vậy nên hãy trau dồi cho mình không chỉ khả năng về thời trang mà hãy trau dồi cả nhân cách tâm hồn, để trở thành người đẹp cả ngoại hình và cả tâm hồn nữa.

Nghị luận về trang phục và văn hóa - Mẫu 2

Muốn đánh giá tính cách một con người, nhiều khi chỉ cần nhìn cách ăn mặc, thái độ đi đứng, cách nói năng, giao tiếp... Trong đó, cách ăn mặc gây ấn tượng ban đầu có ý nghĩa không nhỏ đối với việc đánh giá.

Vâng, quả đúng là cách ăn mặc của con người là cực kỳ quan trọng, bởi ngoài khiếu thẩm mỹ thì bộ trang phục cũng ngầm nói lên rằng chủ nhân mang nó có lịch sự, có văn hoá hay không? Theo tôi nghĩ, không chỉ giới trẻ mà hầu như tất cả mọi người, trong đó có cả các em học sinh tiểu học, trung học đều hiểu việc mặc như thế nào là đẹp, là có văn hoá, nhất là trong thời đại ngày nay, sự giáo dục của gia đình và nhà trường trong vấn đề ăn mặc được quan tâm và có điều kiện hơn trước. Vậy mà, không hiểu tại sao vẫn có rất nhiều bạn trẻ ăn mặc một cách tự do, “phóng khoáng” tới mức lố lãng. Sự thái quá trong giới trẻ về cách ăn mặc là sự đua đòi, bắt chước nhau diễn ra ngày càng phổ biến và luôn không có điểm dừng. Ra phố, nhất là vào mùa hè hẳn chúng ta đã quá... quen mắt với hình ảnh các chàng trai, cô gái trẻ trung, đẹp đẽ lại mang trên mình những bộ trang phục ngắn cũn cỡn, te tua, hở hang... đến phát sợ. Có chàng trai mặc quần bò thì xé rách ở nhiều chỗ tới hở cả đùi, đồ lót. Chẳng hiểu họ thấy đẹp và “thời trang” ở điểm nào.

Có anh thì chỉ mặc mỗi cái quần đùi, cởi trần đi xe máy mà người thì còm nhom trông chẳng khác gì bộ xương di động...; nhiều chị, nhiều cô thì váy ngắn, váy xẻ hết cỡ, phía trên chỉ mặc mỗi chiếc áo nịt có chiều rộng chỉ bằng hai bàn tay khiến cho thân thể hở dưới lộ trên trông rất phản cảm. Cách mặc như vậy ở trên phố đã là khó chấp nhận, vậy mà nhiều cô, cậu trẻ còn “diễn” cả vào chùa, nhà thờ, đền, miếu – những nơi luôn cần sự nghiêm trang kín đáo. Thử hỏi, như vậy dù họ có học, có văn hoá kiểu gì đi chăng nữa thì mọi người sẽ nhìn họ với con mắt ác cảm và đánh giá họ là những người... không có văn hoá, thậm chí là vô học, vô văn hoá!

Vẫn biết rằng việc mặc đẹp, chạy theo thời trang là nhu cầu của mỗi người, nhất là trong khi điều kiện kinh tế đã cho phép thì vấn đề mặc đẹp càng cần thiết. Thế nhưng chúng ta, nhất là giới trẻ hãy mặc sao đây cho kín đáo, tế nhị mà vẫn thời trang, vẫn đẹp. Đừng sai lầm khi nghĩ rằng cứ ngắn, cứ xẻ, cứ hở hang... là đẹp, là mát và thời trang, bởi nếu vậy chính những bộ trang phục ấy sẽ tự hạ thấp bạn trước con mắt mọi người. Đối với trang phục của phụ nữ, nhất là giới trẻ, thì điều cơ bản là làm sao khi mặc nó toát lên những nét đẹp vốn có và che những chỗ cần thiết trên cơ thể. Lựa chọn trang phục sao cho hợp với thân hình mình, toát lên cả nét văn hóa của người mặc nói riêng và của người Việt Nam nói chung.

Nghị luận về trang phục và văn hóa - Mẫu 3

Trang phục là một người bạn đồng hành gắn bó với chúng ta. Chúng không chỉ để che chở sưởi ấm mà còn thể hiện nhu cầu thẩm mỹ của mỗi cá nhân. Nhiều khi muốn đánh giá tính cách một con người, ta chỉ cần nhìn cách ăn mặc, thái độ đi đứng, cách nói năng, giao tiếp... Nhưng quan trọng nhất, cách ăn mặc vẫn gây ấn tượng ban đầu có ý nghĩa không nhỏ đối với việc đánh giá của mọi người. Quả đúng là cách ăn mặc của con người là cực kỳ quan trọng, bởi ngoài khiếu thẩm mỹ thì bộ trang phục cũng ngầm nói lên rằng chủ nhân mang nó có lịch sự, có văn hoá hay không. Do đó việc lựa chọn trang phục sao cho phù hợp với hoàn cảnh, thời tiết là quan trọng hơn hết.

Ông cha ta đã nói: “Người đẹp vì lụa, lúa tốt vì phân”. Ta sẽ đẹp hơn rất nhiều khi ta biết chọn cho mình một trang phục đẹp. Nhưng việc lựa chọn trang phục lại hết sức quan trọng. Trang phục đẹp là trang phục không cầu kì, tuy đơn giản nhưng màu sắc hài hoà, phù hợp với đối tượng, khung cảnh và tùy trường hợp giao tiếp. Trang phục còn thể hiện tính cách. Người có một bộ trang phục đơn giản là người giản dị, không cầu kì. Người có một bộ trang phục hợp thời trang, có sự chăm chút là người thích làm đẹp, quan tâm đến hình thức bên ngoài.

Ngoài ra, trang phục có một ý nghĩa rất quan trọng. Nó có thể nhận biết được nghề nghiệp, thẩm mỹ của mỗi người, góp phần thể hiện nhân cách con người, giúp ta tự tin và thành công hơn trong các cuộc giao tiếp.

Đồng phục học sinh có quan điểm là tôn thêm nét đẹp tuổi học trò, đảm bảo tính nghiêm túc, tránh được kiểu ăn mặc kệch cỡm, lò lằng không phù hợp với lứa tuổi ở trường học, giúp xoá bỏ sự ngăn cách và mặc cảm về giàu nghèo giữa các học sinh trong cùng trường, cùng lớp. Không chỉ vậy đồng phục học sinh còn giúp học sinh xây dựng ý thức giữ gìn truyền thống, lòng tự hào về truyền thống nhà trường. Đồng phục trong nhà trường hiện nay rất đa dạng, các nam sinh luôn là áo trắng quần tây xanh, còn các bạn nữ thì đủ các kiểu từ áo trắng, quần tây xanh, áo váy đủ kiểu... nhưng chiếc áo dài vẫn là đẹp nhất. Không phải ngẫu nhiên mà một nhạc sĩ có những ca từ đẹp: “Dù ở đâu, Pa ri, Luân Đôn hay ở miền xa, thoáng thấy áo dài bay trên đường phố, sẽ thấy tâm hồn quê hương ở đó, em ơi”. Trong những trang phục truyền thống của phụ nữ thế giới, có lẽ trang phục áo dài của phụ nữ Việt Nam là một trang phục đẹp nhất vì nó vừa kín đáo, vừa duyên dáng, vừa tôn lên vẻ đẹp của người phụ nữ nhưng lại không thiếu vẻ gợi cảm cần có của một cô gái. Phụ nữ thế

giới khi sang Việt Nam đều thích trang phục này, có những vị khách nước ngoài đã ngần ngại đến sòng sờ không cất nổi bước chân trước vẻ đẹp quyến rũ của phụ nữ Việt Nam trong trang phục áo dài. Điều này cho thấy học sinh nữ mặc chiếc áo dài trắng đến trường là sẽ thấy mình kín đáo, hồn nhiên, duyên dáng và đẹp hẳn lên.

Không gì đẹp mắt hơn bằng khi mỗi sáng từng nhóm nữ sinh tung tăng với chiếc áo dài thướt tha đến trường. Vậy mà hiện nay nhiều bạn học sinh nam bắt chước các ca sĩ, nghệ sĩ chạy theo những trang phục kiểu cách. Các bạn hãy luôn nhớ rằng đừng chạy theo bắt chước người khác trong ăn mặc, hãy tiếp thu cái mới nhưng có chọn lọc. Còn về các học sinh nữ, đi ngoài đường, trời nắng nóng, các bạn có thể mặc áo khoác nhưng vào lớp không nên mặc vì nó tạo một cảm giác nóng nực cho không gian chung quanh, cho lớp, cho thầy cô. Mọi người như phát sốt khi thấy các bạn nữ khoác mấy lớp áo, hơn nữa lại không đẹp tí nào bởi vì nó lộn xộn, đủ kiểu áo, đủ màu. Những chiếc áo đó đã che mất bộ đồng phục chiếc áo dài trắng xinh xắn, hồn nhiên, thanh khiết của tuổi học trò, chỉ trừ những ngày se lạnh hoặc sức khỏe có vấn đề thì các bạn mới nên mặc áo khoác trong lớp để bảo vệ sức khỏe. Chắc chắn rằng các bạn nữ sẽ đẹp hơn, thánh thiện hơn. Đặc biệt các bạn học sinh nữ ngày nay rất chuộng những chiếc áo trắng đồng phục được cách điệu quá mức. Còn quần thì ôi thôi đủ kiểu, hết ống loe lại đến ống bó, ống đứng, hết lưng cao lại đến lưng xệ, đáy ngắn. Các bạn hãy hòa nhập, biết chọn lọc cái nào đẹp và phù hợp với lứa tuổi, môi trường, hoàn cảnh của mình, không nên cách điệu đồng phục để trở nên “khác người”.

Trang phục đẹp không phải là trang phục đắt tiền, mà là phù hợp với lứa tuổi, tính cách của mỗi người. Tránh ăn mặc hở hang, chưng diện không phù hợp. Chọn trang phục hài hòa, lịch sự, thể hiện tính cách riêng của mỗi người. Trang phục trẻ trung, dễ thương có thể giúp bạn chống stress, giải tỏa căng thẳng mỗi khi cảm thấy mệt mỏi. Nói tóm lại, việc lựa chọn trang phục cho phù hợp lứa tuổi là điều mà mỗi học sinh chúng ta cần quan tâm đúng mức để làm nên cái đẹp cho cuộc sống, đẹp là điều mà mỗi chúng ta cần quan tâm để tô thêm nét đẹp văn hóa.

Nghị luận về trang phục và văn hóa - Mẫu 4

Hình ảnh những cô gái thướt tha trong tà áo dài duyên dáng từ lâu đã trở thành biểu tượng của Việt Nam. Tuy nhiên, nhìn lại quá trình phát triển lịch sử trang phục dân tộc, Việt Nam không chỉ có áo dài mà còn có áo yếm - thứ trang phục không thể thiếu của người con gái xưa.

Trang phục truyền thống và hiện đại là một vấn đề văn hóa đa dạng và phức tạp. Đa dạng ở chỗ mỗi dân tộc trong 54 dân tộc đều có cách thức, kiểu dáng, chất liệu trang phục riêng; trong từng hệ thống trang phục ấy lại bao gồm nhiều loại: quần, áo, váy, mũ, khăn, nón, giày, dép, guốc... thậm chí cả đồ trang sức; trang phục ngày thường khác ngày tết, ngày hội, trang phục cưới khác tang phục, lễ phục khác thường phục...

Phức tạp là bởi trang phục không phải hình thành và biến động chỉ trong bản thân hệ thống nội tại của nó mà còn gắn bó với hàng loạt bộ phận khác nhau của đời sống văn hóa xã hội: điều kiện hình thành, phong tục tập quán, thị hiếu, thói quen, nghề nghiệp, tuổi tác... của từng đối tượng hay nhóm đối tượng cư dân. Nghĩa là, đề cập tới trang phục theo chiều tuyến tính, lịch đại (thời gian: Quá khứ - hiện tại - tương lai) hay theo lát cắt đồng đại, chúng ta đều bắt gặp sự phong phú, đa dạng, phức tạp này. Tuy nhiên, trong hệ vấn đề về trang phục ấy, chúng tôi xin phép chỉ quan tâm tới một vấn đề nhỏ: Quan hệ giữa trang phục (dù truyền thống hay cách tân) với thị hiếu thẩm mỹ của con người với tư cách chủ thể. Hẹp hơn nữa, bài viết đề cập chủ yếu tới một số khía cạnh xung quanh một trang phục, một thời trang và tất nhiên, từ góc độ lý luận.

Cách hiểu về trang phục, chúng tôi đã trình bày ở trên. Tạm coi đó bao gồm tất cả những phục sức mà con người có thể khoác, đeo, gắn... lên cơ thể mình với nhiều mục đích: Che thân, chống rét, chống nắng, làm đẹp, khẳng định nguồn gốc.v.v...

Thị hiếu thẩm mỹ về trang phục có thể được hiểu như một năng lực sẵn có của con người thể hiện sự ưa thích, lựa chọn, khả năng cảm thụ và thực hành cái đẹp thông qua trang phục (và một biểu hiện rất được chú ý của nó là thời trang).

Do vậy, có thể nói, ngay từ buổi bình minh của loài người, trang phục, ngoài những tiện ích như chúng tôi đã đề cập, đã luôn gắn bó và bộc lộ thị hiếu thẩm mỹ. Quần, áo, khổ bằng lá, vỏ cây thời tiền sử và vải vóc, nhung, lụa... hiện thời, muốn tồn tại được trong đời sống, rõ ràng phải được con người ưa thích, chọn lựa và đáp ứng được nhu cầu đa dạng khác nhau, trong đó có nhu cầu làm đẹp ngày càng cao, ngày càng hoàn thiện của con người. Tuy nhiên, cần chú ý một điều rất quan trọng là: Thị hiếu thẩm mỹ cá nhân, đành rằng rất quan trọng, song sự tồn tại trang phục, với tính xã hội của nó, không hẳn phụ thuộc thẩm mỹ cá nhân mà là thẩm mỹ số đông, thẩm mỹ nhóm, cộng đồng. Hay nói khác đi sự ưa thích, lựa chọn mang tính cộng đồng, thậm chí mang tính quốc gia sẽ khẳng định tầm mức và tư cách xã hội của trang

phục. Để có được phục trang ổn định một cách tương đối (như cái chúng ta thường gọi là trang phục người Việt, trang phục người Chăm, Khome, Tày, Thái.v.v...), con người phải trải qua một quá trình dài lâu lựa chọn, lặp đi lặp lại những trang phục đó từ một vài sản phẩm lưu hành trong đời sống tộc người và dân tộc để từ những lựa chọn cá nhân đẩy thành lựa chọn cộng đồng. Do đó, một thời trang (vốn mang đậm tính cá nhân) dần trở thành thị hiếu thời trang của cả cộng đồng, được cộng đồng chấp nhận, ưa thích, bảo lưu, cải biến cho ngày càng phù hợp, ngày càng hoàn thiện.

Như vậy, bỏ qua rất nhiều điều kiện xã hội, dân tộc, văn hóa ... trong quá trình hình thành thị hiếu thẩm mỹ trang phục tộc người cũng như dân tộc, chúng tôi đi vào sự chuyển biến từ một thời trang đến thị hiếu dân tộc về trang phục, một yếu tố quan trọng thể hiện quá trình xã hội hóa trang phục của con người, một hiện tượng được quan tâm hiện nay.

Một trang phục có nội hàm ngữ nghĩa khá rộng. Thứ nhất, có thể hiểu nó như phương thức thực hành thẩm mỹ, xã hội, tư duy con người thông qua trang phục. Thứ hai, nó hàm nghĩa thời thượng, tức sự ưa chuộng, đánh giá sáng tạo, thể hiện trang phục (mặc gì, phối hợp các trang phục ra sao, sự sưu tập các trang phục cổ của các đối tượng khác nhau như vua chúa, quý tộc, những người nổi tiếng...) của số đông trong xã hội. Thứ ba, nó mang ý nghĩa thời trang, tức quá trình hưởng thụ, sáng tạo, thể hiện trang phục được ưa chuộng và phổ biến trong từng thời kỳ, mang đậm tính cá thể và tính nhóm xã hội, linh hoạt và năng động. Hiểu một cách đầy đủ, một không chỉ là phần nổi, là hiện tượng thời trang nhất thời như ta từng thấy mà còn bao hàm cả phần chìm, tức những gì thể hiện phương thức thẩm mỹ trang phục cũng như hàng loạt điều kiện kinh tế, văn hóa xã hội chi phối nó trong không gian và thời gian.

Như vậy, phía sau hiện tượng một thời trang là cả một quá trình hình thành, vận động, biến đổi của trang phục theo quy luật của cuộc sống xã hội và quy luật phát triển của bản thân trang phục từ truyền thống đến hiện đại.

Trang phục hay hiện tượng nổi của nó - một trang phục, do đó, phải được tìm hiểu qua hàng loạt yếu tố nội hàm và ngoại diện liên quan. Chẳng hạn: truyền thống văn hóa, môi trường thẩm mỹ, quan niệm đạo đức, mức sống, đặc điểm tâm sinh lý, quá trình giao lưu và tiếp biến, tính ổn định tương đối, tính thời đoạn, đặc trưng chu kỳ,

khả năng truyền lan, sự hài hòa giữa cá nhân và xã hội ... Chúng tôi xin điểm qua một số yếu tố tác động đến trang phục, như là một hiện tượng xã hội.

Nghị luận về trang phục và văn hóa - Mẫu 5

Trang phục truyền thống và hiện đại là một vấn đề văn hóa đa dạng và phức tạp. Đa dạng ở chỗ mỗi dân tộc trong 54 dân tộc đều có cách thức, kiểu dáng, chất liệu trang phục riêng; trong từng hệ thống trang phục ấy lại bao gồm nhiều loại: quần, áo, váy, mũ, khăn, nón, giày, dép, guốc... thậm chí cả đồ trang sức; trang phục ngày thường khác ngày tết, ngày hội, trang phục cưới khác tang phục, lễ phục khác thường phục...

Phức tạp là bởi trang phục không phải hình thành và biến động chỉ trong bản thân hệ thống nội tại của nó mà còn gắn bó với hàng loạt bộ phận khác nhau của đời sống văn hóa xã hội: Điều kiện hình thành, phong tục tập quán, thị hiếu, thói quen, nghề nghiệp, tuổi tác... của từng đối tượng hay nhóm đối tượng cư dân. Nghĩa là, đề cập tới trang phục theo chiều tuyến tính, lịch đại (thời gian: quá khứ – hiện tại – tương lai) hay theo lát cắt đồng đại, chúng ta đều bắt gặp sự phong phú, đa dạng, phức tạp này. Tuy nhiên, trong hệ vấn đề về trang phục ấy, chúng tôi xin phép chỉ quan tâm tới một vấn đề nhỏ: quan hệ giữa trang phục (dù truyền thống hay cách tân) với thị hiếu thẩm mỹ của con người với tư cách chủ thể. Hẹp hơn nữa, bài viết đề cập chủ yếu tới một số khía cạnh xung quanh một trang phục, một thời trang và tất nhiên, từ góc độ lý luận.

Cách hiểu về trang phục, chúng tôi đã trình bày ở trên. Tạm coi đó bao gồm tất cả những phục sức mà con người có thể khoác, đeo, gắn... lên cơ thể mình với nhiều mục đích: che thân, chống rét, chống nắng, làm đẹp, khẳng định nguồn gốc.v.v...

Thị hiếu thẩm mỹ về trang phục có thể được hiểu như một năng lực sẵn có của con người thể hiện sự ưa thích, lựa chọn, khả năng cảm thụ và thực hành cái đẹp thông qua trang phục (và một biểu hiện rất được chú ý của nó là thời trang).

Do vậy, có thể nói, ngay từ buổi bình minh của loài người, trang phục, ngoài những tiện ích như chúng tôi đã đề cập, đã luôn gắn bó và bộc lộ thị hiếu thẩm mỹ. Quần, áo, khố bằng lá, vỏ cây thời tiền sử và vải vóc, nhung, lụa... hiện thời, muốn tồn tại được trong đời sống, rõ ràng phải được con người ưa thích, chọn lựa và đáp ứng được nhu cầu đa dạng khác nhau, trong đó có nhu cầu làm đẹp ngày càng cao, ngày càng hoàn thiện của con người. Tuy nhiên, cần chú ý một điều rất quan trọng là: thị

hiếu thẩm mỹ cá nhân, đành rằng rất quan trọng, song sự tồn tại trang phục, với tính xã hội của nó, không hẳn phụ thuộc thẩm mỹ cá nhân mà là thẩm mỹ số đông, thẩm mỹ nhóm, cộng đồng. Hay nói khác đi sự ưa thích, lựa chọn mang tính cộng đồng, thậm chí mang tính quốc gia sẽ khẳng định tầm mức và tư cách xã hội của trang phục. Để có được phục trang ổn định một cách tương đối (như cái chúng ta thường gọi là trang phục người Việt, trang phục người Chăm, Khơme, Tày, Thái.v.v...), con người phải trải qua một quá trình dài lâu lựa chọn, lặp đi lặp lại những trang phục đó từ một vài sản phẩm lưu hành trong đời sống tộc người và dân tộc để từ những lựa chọn cá nhân đẩy thành lựa chọn cộng đồng. Do đó, một thời trang (vốn mang đậm tính cá nhân) dần trở thành thị hiếu thời trang của cả cộng đồng, được cộng đồng chấp nhận, ưa thích, bảo lưu, cải biến cho ngày càng phù hợp, ngày càng hoàn thiện.

Như vậy, bỏ qua rất nhiều điều kiện xã hội, dân tộc, văn hóa ... trong quá trình hình thành thị hiếu thẩm mỹ trang phục tộc người cũng như dân tộc, chúng tôi đi vào sự chuyển biến từ một thời trang đến thị hiếu dân tộc về trang phục, một yếu tố quan trọng thể hiện quá trình xã hội hóa trang phục của con người, một hiện tượng được quan tâm hiện nay.

Một trang phục có nội hàm ngữ nghĩa khá rộng. Thứ nhất, có thể hiểu nó như phương thức hành vi thẩm mỹ, xã hội, tư duy con người thông qua trang phục. Thứ hai, nó hàm nghĩa thời thượng, tức sự ưa chuộng, đánh giá sáng tạo, thể hiện trang phục (mặc gì, phối hợp các trang phục ra sao, sự sưu tập các trang phục cổ của các đối tượng khác nhau như vua chúa, quý tộc, những người nổi tiếng...) của số đông trong xã hội. Thứ ba, nó mang ý nghĩa thời trang, tức quá trình hưởng thụ, sáng tạo, thể hiện trang phục được ưa chuộng và phổ biến trong từng thời kỳ, mang đậm tính cá thể và tính nhóm xã hội, linh hoạt và năng động. Hiểu một cách đầy đủ, một không chỉ là phần nổi, là hiện tượng thời trang nhất thời như ta từng thấy mà còn bao hàm cả phần chìm, tức những gì thể hiện phương thức thẩm mỹ trang phục cũng như hàng loạt điều kiện kinh tế, văn hóa xã hội chi phối nó trong không gian và thời gian.

Như vậy, phía sau hiện tượng một thời trang là cả một quá trình hình thành, vận động, biến đổi của trang phục theo quy luật của cuộc sống xã hội và quy luật phát triển của bản thân trang phục từ truyền thống đến hiện đại.

Trang phục hay hiện tượng nổi của nó – một trang phục, do đó, phải được tìm hiểu qua hàng loạt yếu tố nội hàm và ngoại diện liên quan. Chẳng hạn: truyền thống văn hóa, môi trường thẩm mỹ, quan niệm đạo đức, mức sống, đặc điểm tâm sinh lý, quá trình giao lưu và tiếp biến, tính ổn định tương đối, tính thời đoạn, đặc trưng chu kỳ, khả năng truyền lan, sự hài hòa giữa cá nhân và xã hội ... Chúng tôi xin điểm qua một số yếu tố tác động đến trang phục, như là một hiện tượng xã hội.

a. Trước hết là những tác động ngoại tại, mang tính xã hội của truyền thống dân tộc, của hệ thống kinh tế văn hóa, của đạo đức, môi trường, tâm sinh lý, giới tính, nghề nghiệp của chủ thể trang phục (cá nhân, nhóm xã hội, cộng đồng).

- Yếu tố truyền thống về trang phục nói riêng và văn hóa nói chung là yếu tố quan trọng. Chẳng hạn, việc những người nông dân Bắc Bộ mặc bộ quần áo nâu sồng, rộng rãi hay váy, yếm, đi dép cỏ, guốc mộc.... không chỉ là điều ngẫu nhiên. Việc “cắm quần không đáy” làm xuất hiện hiện tượng đàn bà (thời Minh Mệnh) ra đường phải mặc quần cũng là hiện tượng tất yếu (dù bị ép buộc). Rồi ngày xưa, trang phục được quy định tương đối rõ ràng: Long bào của vua, phẩm phục của quan, nhung phục của binh, lễ phục, thường phục của dân... Đó là chưa kể đến sự đa dạng của hiếu phục, hỉ phục, trang phục ngày lễ, ngày hội... Có thể nói, dù tiến bộ hay không tiến bộ, song những yếu tố truyền thống ấy tác động, chi phối không nhỏ tới quan điểm phục trang và cách thể hiện trang phục trong đời sống con người. Một thời trang là hiện tượng biểu hiện sự phá bỏ và đổi mới trang phục mạnh mẽ, song, dù thế, nó không thể thoát ly truyền thống, mà trái lại, phải dựa vững chắc trên cơ sở truyền thống nếu muốn được chấp nhận, định hình trong xã hội. Và để trở thành một phương thức, một biểu trưng, thì trang phục hiện thời phải đáp ứng được chí ít hai điều kiện: 1, phù hợp với nhu cầu và thị hiếu thẩm mỹ hiện đại và 2, phù hợp với quan niệm, tiêu chuẩn về trang phục của truyền thống dân tộc.

- Yếu tố chính trị – kinh tế – xã hội là cơ sở cốt yếu để đảm bảo cho một trang phục cũng như thị hiếu trang phục hình thành, vận động, biến đổi và thích ứng cuộc sống. Chính xác hơn, trang phục phải phù hợp định hướng giá trị của xã hội, nhóm xã hội theo những tiêu chuẩn chính trị, kinh tế, đạo đức, thẩm mỹ, chuẩn mực xã hội.... Cho đến nay ở ta chưa có một thể chế hóa mang tính nhà nước về trang phục, song, rõ ràng sự ảnh hưởng của truyền thống trang phục và dư luận xã hội cũng đã đảm bảo một định hướng khá rõ ràng về phương thức trang phục có tính xã hội.

- Yếu tố văn hóa và một số yếu tố khác của chủ thể biểu hiện trang phục (trình độ văn hóa, hình thể, tâm sinh lý, nghề nghiệp, giới tính, lứa tuổi...) của cá nhân hay nhóm xã hội là những yếu tố trực tiếp ảnh hưởng đến trang phục. Trong thực tiễn đa dạng, phong phú của chủ thể trang phục cũng như kiểu dáng.

Nghị luận về trang phục và văn hóa - Mẫu 6

Chẳng biết từ bao giờ trang phục đã ra đời đánh dấu một bước phát triển mới của con người. Con người không còn ở cái thời kì ăn lông, ở lỗ dùng lá để che thân nữa mà đã có những trang phục kín đáo tạo nên nét đẹp cho mình. Đi liền với trang phục đó chính là văn hóa. Khi mà xã hội của chúng ta ngày càng phát triển, sức sáng tạo của con người giúp cho chúng ta có những trang phục đẹp. Chúng ta thường nghe thấy những cụm từ như trang phục có văn hóa hay trang phục thiếu văn hóa. Nhiều người có thể tự hỏi trang phục và văn hóa thì có liên quan gì đến nhau. Thật ra, chúng lại có mối quan hệ mật thiết.

Trang phục, đó là những gì mà chúng ta vẫn mặc lên người hàng ngày. Đôi khi nhìn vào cách ăn mặc của một người, người ta có thể đánh giá người đó là người như thế nào. Chẳng hạn với những bộ trang phục phù hợp với hoàn cảnh, người mặc sẽ được đánh giá là người có gu thẩm mỹ cao. Trang phục lịch sự, kín đáo thì người mặc thường được nhận xét là những người có văn hóa. Chính vì những điều đó khiến cho mỗi chúng ta luôn phải đắn đo, lựa chọn trang phục cho bản thân mình chứ không thể ăn mặc một cách tùy tiện.

Nếu như trước đây nhu cầu sống của con người chỉ là ăn no, mặc ấm thì ngày nay nhu cầu đã thay đổi thành ăn ngon, mặc đẹp. Trang phục mặc lên người không đơn thuần chỉ là tạo nên sự ấm áp vào mùa đông hay là mát mẻ vào mùa hè nữa mà còn cần phải đẹp. Người xưa có một câu nói khá hay là người đẹp vì lựa để nói về giá trị của trang phục đối với con người. Nếu biết cách chọn trang phục đẹp thì con người trông cũng sẽ đẹp hơn trong mắt người khác. Thiệt cảm ban đầu là rất quan trọng vì vậy mà càng không thể xuề xòa trong cách ăn mặc. Vậy như thế nào là trang phục đẹp?

Thật ra rất khó để đưa ra định nghĩa như thế nào là một trang phục đẹp. Có thể hiểu một cách đơn giản là trang phục vừa vặn với cơ thể của người mặc, màu sắc hài hòa, phù hợp với không gian với văn hóa thì được xem là một trang phục đẹp. Chẳng hạn như học sinh khi đi đến trường, trang phục đẹp là áo trắng mặc với quần âu đen. Nhìn cả một tập thể trong bộ trang phục như vậy thật quyền rũ. Có đôi khi, trang

phục thể hiện tính cách của con người. Có những người chỉ thích mặc những bộ quần áo giản dị nhưng thông qua những bộ quần áo ấy họ vẫn toát lên được vẻ đẹp duyên dáng. Những người thích chăm chút cho vóc dáng bên ngoài thì thường lựa chọn những bộ trang phục cầu kì và lòe loẹt hơn. Mặc một bộ trang phục đẹp sẽ giúp con người trở nên tự tin hơn trong giao tiếp.

Một trong những lý do khiến học sinh ở khắp các trường đều được mặc đồng phục là bởi đồng phục giúp xóa nhòa đi khoảng cách giữa các bạn học. Đồng thời, việc mặc đồng phục giúp học sinh tránh được việc lựa chọn sai trang phục khi tới trường học. Nhận thức chưa đầy đủ đôi khi khiến lứa tuổi mới lớn lựa chọn sai trang phục. Chẳng hạn như thế chị mặc váy trông rất xinh thì cũng muốn được mặc váy như vậy tới trường mà đôi khi không suy nghĩ được rằng chiếc váy đó là trang phục công sở không thích hợp để mặc tới trường. Ngoài đồng phục là áo sơ mi trắng, quần tây xanh thì ngày nay một số trường cũng đưa ra những mẫu đồng phục hiện đại hơn chẳng hạn như bạn nữ thì có thêm váy. Một số trường cấp 3 thì cho nữ sinh mặc áo dài. Mặc áo dài là để giữ gìn nét đẹp truyền thống của dân tộc, mặc váy là để tạo cho học sinh sự năng động, khỏe khoắn.

Bên cạnh những trang phục rất đẹp ra thì vẫn có không ít người lựa chọn sai trang phục cho mình. Họ mặc những bộ trang phục không đúng với lứa tuổi, trang phục thiếu vải gây phản cảm đối với người nhìn. Lướt một vòng các mặt báo, không khó để kể tên những cô ca sĩ, diễn viên hay người mẫu mặc những bộ trang phục xuyên thấu đi dự sự kiện. Mặc mà như không mặc. Rồi những bạn học sinh cũng đua đòi mặc những chiếc váy ngắn cùn cộn. Tất nhiên, không thể đánh giá được những người mặc như vậy đều là những người thiếu văn hóa. Có đôi khi họ cho rằng như thế là đẹp, nhưng cái đẹp trong mắt họ đang đi ngược lại với văn hóa thuần phong mỹ tục của người Việt.

Xã hội đang phát triển không ngừng mỗi ngày, văn hóa phương Tây cũng đã du nhập vào Việt Nam khiến cho cái nhìn của người Việt không còn quá khắt khe nữa. Bây giờ không phải cứ “kín cổng cao tường” thì mới là đẹp. Nhưng như thế không có nghĩa là chúng ta cổ xúy cho những bộ trang phục thiếu vải.

Là học sinh, chúng ta hãy ăn mặc sao cho đúng với lứa tuổi của mình. Ăn mặc đẹp không chỉ giúp chúng ta đẹp hơn mà còn cho mọi người thấy rằng chúng ta là những người có văn hóa.

Nghị luận về trang phục và văn hóa - Mẫu 7

Xưa ông cha ta đã có câu:” Y phục xứng kì đức”. Đúng vậy, nhiều khi chỉ cần nhìn cách ăn mặc, đi đứng hay nói năng cũng có thể đánh giá được ít nhiều tính cách của người đó. Đã là học sinh thì:” Trang phục phải chỉnh tề, sạch sẽ, gọn gang, thích hợp với độ tuổi.” là cần thiết.

Trước khi mặc bộ đồng phục nhà trường lên người, chúng ta cần phải biết mặc như thế nào là đẹp. Để trang phục luôn chỉnh tề, gọn gang và sạch sẽ, ta nên tuân thủ theo nội quy nhà trường: áo phải đóng thùng, không nên mở nút áo trên và hạn chế xắn tay áo. Ngoài ra chúng ta cũng phải biết ăn mặc phù hợp với độ tuổi. Tôi thấy đồng phục các trường hiện nay đã là rất đẹp rồi, nhưng vẫn không ít trường hợp học sinh tự ý cách điệu bộ đồng phục này. Váy, áo thì được cắt ngắn cũn cỡn, và màu sắc cũng được biến đổi khá “đa dạng”. Những điều này khiến cả học sinh và bộ đồng phục mất đi vẻ đẹp đáng có.

Môi trường trong nhà trường là nơi cần có sự trang nghiêm và nhất thiết phải tuân theo những quy định chung. Đặc biệt đối với cách ăn mặc của học sinh, cũng góp phần tạo nên bộ mặt của ngôi trường đó. Vì vậy nên khi một học sinh tự làm đẹp cho bản thân mình cũng là làm đẹp cho cộng đồng. Và khi đó sẽ tạo cho mọi người xung quanh một cái nhìn thiện cảm, chứ không phải cứ xe xua, đua đòi để rồi tự biến mình thành kẻ “khác người”.

Không những phải biết cách mặc đẹp mà chúng ta còn phải biết yêu quý bộ đồng phục của mình. Đặc biệt ở các bạn nữ, bộ áo dài trắng được khoác trên người vẫn là đẹp nhất. Nó có thể tôn lên vẻ đẹp của người con gái trong độ tuổi mới lớn, thể hiện sự trong trắng, tinh khôi và tràn đầy sức sống. Thế nhưng dù chỉ phải mặc vào thứ hai đầu tuần nhưng nhiều cô học sinh lại phải biện vô số lý do để không phải mặc bộ áo dài duyên dáng ấy. Không những thế, sự dịu dàng cũng mất dần đi vì bị “biến cách” của những bộ áo dài. Thường thì ta vẫn thấy những hình ảnh xắn tay áo hay vén tà, và còn “mốt” theo kiểu vải áo dài càng mỏng càng tốt, mỏng đến nỗi thấy cả nội y bên trong mà không chịu mặc áo lá. Điều đó khiến cho bộ đồ truyền thống này cũng dần mất đi và bị đưa vào quên lãng.

Là học sinh, chúng ta phải luôn biết cách để giữ nguyên cái vẻ đẹp trong sáng của thời học sinh.

Mời các bạn xem tiếp tài liệu tại: <https://vndoc.com/tai-lieu-hoc-tap-lop-8>